

החברותא

בס"ד ערש"ק יום-כפור ט' תשרי תשע"ב

החברותא בטאן פנימי לחברים גליון מס 416

פנינים מעניני דיומא (יוהכ"פ-סוכות)

בפסוק בחדש השביעי בעשור לחדש תענו את נפשותיכם (ויקרא ט"ז) ואמרו חז"ל (יומא פ"א) כל האוכל בתשיעי כאילו התענה תשיעי ועשירי. וקשה למה קרא הכתוב לאכילה ענוי? ונראה שהוא על דרך מה שמבואר בשם האר"י ל' דביום הכפורים אנו נזונים מלמעלה ממה שמלאכים נזונים והוא מזוני אורייתא אכילה ממש. והנה באמת יש בכח האדם לשהות מזוני לאיזה בלי אכילה, לזה השכילה תורה וצוה לאכול ערב יום כפור. וממילא נעשית אכילה זו מצוה ולאחר שנתבררה נעשית מזון רוחני שמלאכי השרת אוכלים. וזה כוונת הפסוק בתשעה לחדש תענו מלשון ענוה כדי לעשותו רוחני.

יום כפור מתחיל בו היובל, בשם שיש בכח יום הכפור למחול אף לאלו שלא עשו תשובה בכח עצומו של יום. כך יש בכח היובל לשמוט קרקעות ועבדים אף שהבעלים לא היה בכוחם להחזירם בעצמם.

(ר' שלמה ליב מלנצה)

עצומו של יום הכפורים מכפר על מדות רעות אפילו בלא תשובה. רק שיש להחזיק את החרטה דהיינו כשמתחרט מאד ורוצה לצאת מהם, רק שאינו יכול משום תגבורת הטבע, על זה עצומו של יום מכפר ולא בעומד במרדו ח"ו.

באין מליץ יושר מול מגיד פשע תגיד ליעקב דבר חוק ומשפט וכו' (ויצרות) אנו טוענים בפני הקב"ה אם אין דבר שיתרץ את הטאנו-אנא תגד ליעקב דבר חוק ומשפט. כמו שאנו מקיימים גם מצוות שהם בבחינת חוקים. בלי טעם אף אתה תכפר עוונותינו בלי נימוק.

כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם ... לפני ה' (ויקרא ט"ז) אמנם הקב"ה יכפר עליהם בכח עצומו של יום. אבל עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם - כלומר שמוטלת עליכם חובה לטהר את עצמכם.

(רבי ישכר בעריש מבנידן)

מספרים שרבי לוי יצחק מברדיטשוב היה מזמין לסוכתו את כל האנשים ולא בדק בציציותיהם אם הם מפחותי המעלה. הר"י אמר לעתיד לבא כשיעשו סוכה מעורו של לוייתן יסבו כל הצדיקים יחד עם השכינה בראש. וכשאני לוי יצחק ארצה להידחק וליכנס ישאלו אותי מה מעשיך פה בין הצדיקים? ואני אענה להם הניחו לי, גם בסוכתי לא בדקתי מי הם הנכנסים...

כל האזרח בישראל ישבו בסוכות (ויקרא כ"ג) 'האזרח' (שהוא בבחינת אברהם האזרחי) יושב תמיד בסוכה, כלומר שתמיד מרגיש שהעולם הוא דירת עראי.

פרי עץ הדר (ויקרא כג) דרשו חז"ל הדר באילן משנה לשנה (סוכה לח) לכל פרי יש אקלים המתאים לו, יש פרי הגדל באויר קר ויש הגדל באויר חם. אתרוג דר בכל אקלים, סמל ליהודי הדר וסובל כל האקלימים, ללמדנו שצריכים להיות יהודי בכל המצבים.

הערבה מסמלת את המון העם, כשמיניחים את האתרוג והלולב וגומלים את הערבה - זחה דעתה של הערבה עליה, וסבורה שהיא העיקר, לכן חובטים אותה וזורקים אותה...

לדעת החכמים לאחל לכל החיים ולכל בית ישראל

אל שנה וזרינוגיה

שנה טובה ולחורגה אלי גאולה טובה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

האשק שיחת הרא"ש זיע"א ז' ניסן תשל"ה ה'כ"א ל'דפוס ע"מ א.א.

ח

כל זה נאמר לכל אחד. רק שאנו חיים בבחינת "עבדא בהפקירא נחא ליה" כיון שזה מאד קל ונעים, ולמרות שידועים שהפקרות מביאה לאבדון, כל אחד חושב שמחר הוא ישתפר, ויש מחר לאחר זמן. האמת היא שאם לא עכשיו אימתי, מעכשיו צריך להתחיל לקיים את תפקידו להכיר את המידה הרעה שלו, ואז יראה שיש בחינה של בחירה שהקב"ה מחליש לו את המידה הרעה, ועי"ז הוא מבחין בשכל הנעלם, והוא בעצמו נהיה נעלם מהגוף, כי הוא חי בבחינת יסוד האין, אין דקדושה - שכל החכמה שלו היא מהאין, והוא משיג את האין דקדושה.

לאחר מכן כשהבחירה מסתלקת הוא צריך שוב להתחיל מהתחלה. הוא צריך רק להתחיל כי הרבש"ע רוצה תהלה מחומר, אך אחרי שהוא מתחיל הוא רואה שלא הוא המתחיל. אם הוא מונח ביסוד שלו בהכרח יראה שלו הוא העושה. רבים אומרים "אני עושה" "אני עובד" "אני לומד" והרבש"ע עוזר לי, הם סוברים שזה נקרא שהוא חי עם הרבש"ע - הוא עובד והקב"ה עוזר לו, והגאווה שלא נחשב אצלו רבש"ע. למרות שהאדם צריך לעשות את ההתחלה, אם הוא מונח ביסוד שלו הוא מוכרח להבחין שיש כח שמפעיל את כל הפעולות שלו, כי אחר שהיסוד שלו הוא רע איך מגיע אליו כזו פעולה. וכשהוא במצב כזה ומתחיל לעשות, מזה גופא "אחזה אלוהה" - הוא יודע שלא

יכול להיות שזה ממנו, כי מה אנו מה חיינו, לא על צדקותנו אנו מפילים תחנונונו לפניך כי על רחמיך הרבים, ואז הוא חי עם הטמיר ונעלם ממש בחינת "פה אל פה".

ט

בכדי שנוכה למלא את התפקיד הזה של הקדושה בשלימות צריך לבקש מהרבש"ע שלא יתן לנו לרמות את עצמנו, ויזכה אותנו באחדות. אי אפשר ללכת לבד בשדה הקרב הזה, כי יסוד האנוש הוא "מה" "מה אנוש כי תזכרנו", רק "טובים השניים מן האחד" ו"איש את רעהו יעזורו ולאחיו יאמר חזק". כי אדם הראשון כשנברא והיה בבחינת "אדם", לקח הרבש"ע עצם מעצמו ובשר מבשרו וברא את חוה, כדי שהיא תביא תולדות והילדים יתאחדו בחזרה לבחינת "אדם". ואם אנו כולנו נתאחד בחזרה בבחינת "אדם" יתבטל החטא של עץ הדעת, והרבש"ע יביא אותנו שע"י האחדות הזו נזכה שהוא יתגלה.

רק בדרך זו יבוא המשיח. מי שחושב שמשיח יבוא בלא זה אלו דמיונות בעלמא. טוב שמדברים שמשיח כבר מגיע כדי שידעו שיש משיח, אבל חז"ל אמרו שאין משיח בא אלא בהיסח הדעת, והיסח הדעת פירושו שלימות הדעת, דהיינו וחטאתי נגדי תמיד (אדם מסיח דעתו מישותו), שהפגם שאחד רואה אצל השני מעורר אותו לראות את הפגם של עצמו, וכשהוא מציק לו הוא צריך להודות לו על זה שהוא מציק לו, כי בזה הוא מעורר אותו לדביקות הבורא שהפגם שלו השכיח ממנו. כשאנו נגיע לכזו מדריגה תהיה

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

ביננו אהבה שאינה תלויה בדבר. כי אפילו אם החבר ציער אותי לא אשנא אותו ולא אדבר עליו לשון הרע, כי הצער שהוא גרם לי עורר אצלי לזכור את צער השכינה.

בגלל שהאדם הוא "מה" האין שלו גורם לו לשכוח את דביקות הבורא, ואינו נותן אל ליבו ששכינתא בגלותא, וכאשר החבר מצער אותו הוא מתקוטט עמו. אולם כאשר יתבונן שהחבר רק נשלח כדי לעורר אותו לזכור ששכינתא בגלותא, שהוא שכח מהריבון כל עולמים והוא חי בטבע - שזה הפירוש של "שכינתא בגלותא". החמור מכיר את האדון שלו מהאבוס, "ידע שור קוניהו וחמור אבוס בעליו", ואילו הוא אוכל, ומרים את ידו להכניס משהו לפה או שותה מים, וכל פעולה שהוא עושה, והוא לא מכיר מי הוא הפועל את כל הפעולות הללו. תפקידו של כל אדם לעבוד שמהגשמיות יכיר שיש בורא, כמו חמור אבוס בעליו. ואז הוא לא יכעס על אף אחד. כי אם החבר לוחץ אותו הוא יבין שהכאבים הללו נועדו להביא אותו לשלימות של "אחזה אלוקה", כמו שדוד המלך אמר "טוב לי כי עוניתי למען אלמד חוקיך". וכשיגיע לשלימות של "מה", כל חסרון שרואה אצל השני מיד רואה אותו בו עצמו, והכרת חסרונו תביא אותו לדביקות, עד שיגיע לאהבה שאינה תלויה בדבר. הוא לא אוהב את השני בגלל שיש בו אינטרס, הוא אוהב אותו כי הוא מעורר אותו לדביקות הבורא, ע"י שיכיר שהוא חי רק ע"י הרחמים.

י

וכשאנו כולנו נתאחד ביחד כך, שהכאב

שהחבר עושה לי יביא אותי לדביקות - זוהי בחינת משיח. וזה הוא היסח הדעת. כי בשעת מעשה הוא לא מסיח דעת משפלותו, וממילא המכה שהחבר נותן לו מעוררת אותו לדביקות הבורא, ולהכיר ששכינתא בגלותא. וכשכולנו ביחד נגיע לדרגות הללו, לאהבת יהונתן ודוד אהבה שאינה תלויה בדבר, זה הוא ההיסח הדעת. ומזה נזכה ל"ונשלמה פרים שפתנו", שהתפילות שלנו יעלו לשמים בשלימות ויבנו את הבית השלישי. על התפילות שיבנו את הבית השלישי אנו מבקשים "ותערב לפניך עתירתנו כעולה וכקרבן", כי עליהם להיות כעולה שהיא נשרפת באש כליל תקטר בכדי שיבנה מהם הבית השלישי. כבר אלפי שנים הוא מחכה בגלל שהתפילות לא היו "כליל תקטר" ובגלל שעדיין לא השלמנו את הבחינה של "כעולה וקרבן". וכשנהיה בשלימות הדעת יהיו התפילות שלנו בבחינת "כליל תקטר" ומהם יבנה הבית השלישי.

וכאשר אנו נתאחד ביחד, ונחיה בשלוח מהכאבים שהסביבה גורמת לנו, ע"י שהכאבים הללו יביאו אותנו לדביקות הבורא. הכאבים יזכירו לנו את ה"מה", "מה אנוש כי תזכרנו", וכשאדם משיג את ה"מה" שלו הוא מגיע לדביקות, וכשהוא מגיע לדביקות הוא משיג את הטמיר ונעלם המקיים אותו, ואז הוא מגיע לבחינת "פה אל פה אדבר בו", וזהו ההיסח הדעת.

וכשאנו כולנו נגיע לכזו שלימות שנחיה בלי אינטרסים, נגיע לאהבה שאינה תלויה בדבר, ע"י נזכה שמהתפילות שלנו יבנה הבית

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

המשך מעמ' קודם

הטוב. כשאנו נהיה באחדות יסוד הקטרוג מעלינו, ויהיה בחינה של "הס קטיגור וקח סניגור מקומו", ויגיע הישועה של כלל ישראל, והרבש"ע יבנה את הבית השלישי, ויהיה תחית המתים במהרה בימינו.

השלישי, והרבש"ע ישכין שכינתו עלינו. כל זה יהיה ע"י ש"ועלו מושיעים בהר ציון לשפוט את הר עשיו" זו מלכות אדום הרשעה שעכשיו הולך להם כ"כ טוב שאי אפשר לתאר כמה טוב להם, על אחת כמה וכמה טוב יהיה לנו מתי שהרבש"ע יתן לנו את

הודעות נחוצות לימים הבעל"ט

בעיו"כ מתפללים בצוותא תפילת מנחה : בציון שמואל הנביא בשעה 2.00 אחה"צ

ביום ראשון, יום השנה של מו"ר ר' אשר זצ"ל זיע"א יתקיים כנס חברים:

בשעה 15.00 אמירת תהלים בציון בשעה 16.15 יהי רצון
מנחה 16.30 בשעה 16.45 סעודת מצוה באולמי גוטניק

בחזה"מ סוכות אי"ה תתקיים שמחת בית השואבה ביער קנדי בלילה

ביום ראשון, ג' דחיה"מ תתקיים אי"ה נסיעה למירון : היציאה בשעה 12.00 בצהרים, מרח' החשמונאים

בליל הושע"ר אומרים תהילים בהר ציון על ציון דוד המלך ע"ה

הקפות שניות יתקיימו אי"ה ביער קנדי במוצאי שמחת תורה

שהשמחה במעונם

הר"ר יוסף אורלנצ'יק ומשפ' להולדת הנכד

הר"ר שלמה אורלנצ'יק ומשפ' להולדת הבן

הר"ר שלמה כהן ומשפ' להולדת הנכד

הבה"ח אברהם ישעי' קרשינסקי לאירוסיו

י"ל ע"י
מערכת החברותא
רח' עדני 3

02 - 5829688 ☎

פקס: 02 - 5325477

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

כוס תנחומים

הר"ר אברהם זכריש הי"ו על פטירת אביו ז"ל
ת. נ. צ. ב. ה.

לעילוי נשמת מוה"ר ר' אשר ב"ר אריה מרדכי זצ"ל זי"ע

נלב"ע מוצאי יום כפור י"א תשרי תשס"ד ת. נ. צ. ב. ה.

